

Jerzy KREMKY.

**Ciekawsze gatunki motyli krajowych
z rodziny *Lycaenidae*
ze zbiorów Państwowego Muzeum Zoologicznego
w Warszawie.**

**Interessantere, in Polen auftretende Lepidopteren
aus der Familie *Lycaenidae* in der Sammlung
des Zoologischen Staatsmuseums in Warszawa.**

Przy porządkowaniu krajowych materiałów motyli z rodziny *Lycaenidae*, znajdujących się w zbiorach Państwowego Muzeum Zoologicznego, znalazłem kilka gatunków nie wykazywanych z Polski lub mylnie zaliczanych jako formy przynależne do innych gatunków. Tłumaczy się to tym, że na ogół zestawienia lokalnych wykazów faunistycznych opierają się wyłącznie na powszechnie znanych atlasach SPULER'A, BERGE-REBEL'A i SEITZ'A, bez uwzględniania prac specjalnych. Już Z. LORKOVIĆ¹⁾ wykazał, że nawet najobszerniejsze z tych dzieł, t. j. atlas SEITZ'A, choć uzupełniane ostatnio suplementami, nie uwzględnia bardzo wielu wyników, nie tylko ogłaszanych w najnowszych czasach, lecz nawet poczynionych przez badaczy już na początku XX w.²⁾ Cały szereg prac późniejszych omawia drobiazgowo poszczególne

1) Znaczenie genitalnog aparata za sistematiku *Lycaenida*; Act. Soc. Ent. Jugoslav., Beograd, 5-6, 1930-31, pp. 118-132.

2) I. W. TUTT. A natural History of the British Butterflies; London, III, 1908-1909.

gatunki, co w suplementach SEITZ'A zostało rzeczywiście w zupełności pominięte.

Do ciekawszych gatunków należą *Lycaena idas* (L.) (= *L. argus* SCHIFF. nec L. = *L. argyrognomon* auct. nec BGSTR.) oraz *L. argyrognomon* BGSTR. (= *L. ismenias* MEIG. = *L. insularis* auct. nec LEACH¹⁾), które w Polsce były dotychczas nie wyróżniane i podawane jako *Lycaena argyrognomon* BGSTR. Jedynie P. SŁASZCZEWSKI²⁾ zwraca uwagę na istnienie dwóch form różnych, zaliczanych do tego gatunku, które być może stanowią gatunki oddzielne.

L. argyrognomon BGSTR. (*L. ismenias* MEIG.) jest na ogół w Polsce większy od *L. idas* (L.), rozpiętość skrzydeł waha się od 30 do 35 mm, okazy mniejsze spotykają się rzadko. Jedynie okazy z Polski południowo-wschodniej (Szkło, pow. Jaworów, i Podole) stanowią rasę mniejszą, o rozpiętości skrzydeł od 25 do 30 mm. Rozpiętość skrzydeł motyli z gatunku *L. idas* (L.) waha się od 22 do 32 mm, przy czym przeciętną wielkością jest 25–28 mm.

Skrzydła *L. argyrognomon* BGSTR. są od spodu bardziej jednostajnie popielate lub brunatnawo-popielate, gdy u *L. idas* (L.) na ogół spód jest bardziej kontrastowy, czym przypomina pokrewny gatunek *L. argus* (L.) subsp. *aegon* SCHIFF. *L. argus aegon* SCHIFF. jednak w porównaniu z *L. idas* (L.) mają tło spodniej strony skrzydeł popielate, gdy *L. idas* (L.)—brunatnawe. ♀♀ *L. argyrognomon* BGSTR. stosunkowo łatwo odróżnić od ♀♀ *L. idas* (L.) po białej strzępinie, która jest ciemna u tego ostatniego. Przy tym czarny rysunek od spodu skrzydeł u obu płci jest słabiej wyrażony u gatunku *L. argyrognomon* BGSTR. Cechy zewnętrzne jednak niekiedy zawodzą, pewnie oznaczyć można te gatunki jedynie według budowy aparatu kopulacyjnego. Bliższe omówienie tych gatunków znaleźć można nie tylko w cytowanej już pracy W. FORSTER'A lecz jeszcze i w wielu innych³⁾.

1) W. FORSTER. Beitrag zur Systematik des Tribus *Lycaenini* unter besonderer Berücksichtigung der *argyrognomon*- und der *argus*-Gruppe. Mitt. d. Münchn. Ent. Ges., 26, München, 1936, pp. 41–150.

2) Macrolepidopterenfauna des Warschauer Gouvernements; Horae Soc. Ent. Ross., St. Pétersbourg, 40, 1911, pp. 1–132.

3) R. VERITY. La variation géographique des *Plebeius idas* et *insularis*; Ann. de la Soc. Ent. de France, Paris, 96, 1927, pp. 1–16.

Według Z. LORKOVIĆ¹⁾ gąsienice *L. argyrognomon* BGSTR. i *L. idas* (L.) żyją na różnych roślinach. *L. idas* (L.) występuje na ogół licznie na wrzosowiskach, gdy *L. argyrognomon* BGSTR. na ugorach i brzegach łąk²⁾.

Okazy podawane w pracach faunistycznych jako *L. argyrognomon* BGSTR. ab. *dubia* SCHULZ należą na ogół do gatunku *L. argyrognomon* BGSTR. i sądząc z literatury jest to subsp. *dubia* HERING (SCHULZ i. l.³⁾. Forma ta opisana została z Pomorza.

W zbiorach Państwowego Muzeum Zoologicznego znajdują się okazy *L. argyrognomon dubia* HERING z następujących miejscowości:

H. BEURET. Zur Kenntnis von *Lycaenides ismenias* MEIG. und seiner Formen *septentrionalis* BEURET und *bellofontanensis* STEMPFFER; Ent. Rundsch., Stuttgart, **48**, 1931, pp. 213—219, 221—223, 242—244.

H. BEURET. Über die Bedeutung des Namens *ismenias* MEIGEN; Ent. Rundsch., Stuttgart, **49**, 1932, pp. 101—105, 113—118, 135—136, 144, 147—148.

H. BEURET. À propos de *Lycaeides ismenias* MEIGEN 1830; Lambillionea, Bruxelles, **32**, 1932, pp. 16—20.

F. HEYDEMANN. Über *Lyc. ismenias* MEIGEN und *idas* L., sowie eine neue Rasse der letzteren; Ent. Rundsch., Stuttgart, **49**, 1932, pp. 35—37, 47—52, 69—70, 81—83.

H. STEMPFFER u. A. SCHMIDT. Studien über zwei oft verwechselte *Lycaeniden*: *Lycaenides argyrognomon* BGSTR. und *Lycaenides ismenias* MEIGEN (*insularis* LEACH) und deren Rassen in Mittel- und Ost-Europa; Intern. Ent. Zeitschr., Guben, **25**, 1932, pp. 429—457.

H. BEURET. À propos de *Lycaenides argyrognomon* BERGSTR.; Lambillionea, Bruxelles, **35**, 1935, pp. 162—172.

F. NORDSTRÖM. *Lycaenides (Lycaena) ismenias* MEIG. subsp. *norvegica* n; Norsk Ent. Tidskr., Oslo, **4**, 1935, pp. 87—93.

R. VERITY. Des noms de *Lycaenides idas* L. (= *argyrognomon* Auct. nec BERGSTR.) et *argyrognomon* BERGSTR.; Lambillionea, Bruxelles, **35**, 1935, pp. 215—221.

¹⁾ Prilog poznavanju biologije ishrane kukaca; Recueil de travaux offert à Jivoïn GEORGÉVITCH à l'occasion de son soixantième anniversaire, Beograd, 1933, pp. 163—176.

²⁾ L. i M. MASŁOWSCY. Motyle okolic Zawiercia; Polskie Pismo Entomol., Lwów, **7**, 1928, pp. 210—279; **8**, 1929, pp. 1—51.

³⁾ Forma ta rozpatrywana jest nie tylko w cytowanych już pracach, lecz i w specjalnie ją omawiających:

Z. LORKOVIĆ. Die Aufklärung der artlichen Zugehörigkeit der *Lycaena dubia* SCHULZ.; Intern. Ent. Zeitschr., Guben, **27**, 1933, pp. 55—58.

F. NORDSTRÖM. Was ist *Lycaena dubia* HERING (SCHULZ i. l.); Intern. Ent. Zeitschr., Guben, **29**, 1935, pp. 97—100.

♂, Bachotek, pow. Brodnica, woj. Pomorze, 7 VIII 1936,
leg. dr T. JACZEWSKI;

♂, Niemen, pow. Lida, woj. Wilno, 1924, leg. St.
WIŚNIEWSKI¹⁾;

♀, Grodno, woj. Białystok, 20 V 1927, leg. St. ŻYWNÓ;

2 ♂♂, Chojnów, pow. Grójec, woj. Warszawa, 5 i 12 VII
1936, leg. T. PACYNA;

5 ♂♂ i 10 ♀♀, Pomiechowo, pow. Warszawa, 11 VI—
10 VIII 1900—1902, leg. P. SŁASZCZEWSKI;

♂ i ♀, Rembertów, pow. Warszawa, 19 VI i 9 VIII 1903,
leg. P. SŁASZCZEWSKI;

2 ♂♂ i 2 ♀♀, Kielce, 17 VII—22 VIII 1909—1910, leg.
P. SŁASZCZEWSKI.

Jak już wspomniałem wyżej, okazy z Polski południowo-
wschodniej są na ogół mniejsze, szczególnie okazy podolskie.
♂♂, o zabarwieniu skrzydeł bardziej fioletkowo-niebieskim, przy-
pominają najbardziej subsp. *danapriensis* STEMPFFER & SCHMIDT,
opisany z okolic Kijowa, znany również z Chersonia w Rosji
i z Rumunii. W. FORSTER podaje go również z Hrubieszowa
(woj. Lublin) w Polsce. Niektóre ♀♀ podolskie posiadają nie-
bieski nalot na górnej stronie skrzydeł, czym odbiegałyby od typu
subsp. *danapriensis* STEMPF. & SCHM. W zbiorach Państw.
Muzeum Zoolog. posiadamy ten podgatunek z następujących
miejscowości:

2 ♂♂ i 1 ♀, Szkło, pow. Jaworów, woj. Lwów, 30 V 1936,
23 VI 1932, 8 VIII 1936, leg. E. i Wł. SOŁTYS;

oraz z Podola (leg. St. ADAMCZEWSKI i J. KREMKY):

♂, Zaleszczyki, 22 V 1934;

2 ♂♂, Wołczków, pow. Zaleszczyki, 13 i 23 VII 1934;

4 ♂♂ i 4 ♀♀, Dźwinogród, pow. Borszczów, 12 V—
31 V i 11 VI 1936.

Prócz tego znane mi są okazy z Ubierzowej, Woszczelówki,
Krzywego, Sinkowa i Kołodróbki (pow. Zaleszczyki), leg. dr
E. ŚWIDERSKI i S. TOLL.

Sądząc z dat na okazach wyżej przytoczonych, subsp. *dubia*
HERING występuje w Polsce w jednym pokoleniu od połowy

¹⁾ Czy okaz z pow. lidzkiego należy do *L. argyrognomon dubia* HERING,
czy też do innej formy, ustalić będzie można po zebraniu większego materiału
z Polski północno-wschodniej.

czerwca do połowy sierpnia. Jedyne okaz z Grodna (z maja) wskazywałyby na możliwość występowania dwóch pokoleń, wymaga to jednak jeszcze potwierdzenia. Subsp. *danapriensis* STEMPF. & SCHM. pojawia się z całą pewnością w dwóch pokoleniach, od połowy maja do połowy czerwca, a następnie od drugiej połowy lipca przez sierpień. *L. argyrognomon dubia* HERING robi wrażenie motyla rzadszego i bardziej lokalnego w Polsce od omawianego poniżej *L. idas* (L.). *L. argyrognomon danapriensis* STEMPF. & SCHM. jest w Polsce południowo-wschodniej zdaje się bardziej rozpowszechniony.

Lycaena idas (L.) występuje w Polsce w jednym pokoleniu w lipcu, jest on dość liczny na wrzosowiskach. Okazy z miejscowości poniżej przytoczonych najbardziej odpowiadałyby subsp. *armoricanelle* BEURET opisanemu z Łotwy. ♀♀ są ciemne, u niektórych okazów słabo zaznacza się niebieskie zabarwienie u nasady skrzydeł.

7 ♂♂ i 1 ♀, Baraniszki, Antony i Gudele, pow. Święciany, woj. Wilno, 29 VI—9 VII 1936, leg. B. KRECZMER;

♂, Borowce, pow. Baranowicze, woj. Nowogródek, 13 VII 1926, leg. K. KARPOWICZ;

♂, Grodno, woj. Białystok, 20 VII 1927, leg. St. ŻYWNÓ;

♂, Włocławek, woj. Warszawa, VII 1925, leg. M. WĘGRZECKI;

8 ♂♂ i 6 ♀♀, Milanówek, pow. Błonie, woj. Warszawa, 10—25 VII 1933, leg. J. KREMKY;

7 ♂♂ i 9 ♀♀, Helenów, pow. Błonie, woj. Warszawa, 2 VII—4 VIII 1935, leg. A. STARĘGA;

♀, Rembertów, pow. Warszawa, 13 VII 1905, leg. P. SŁASZCZEWSKI;

♀, Żwir k/Miłosny, pow. Warszawa, 20 VII 1918, leg. A. KRECZMER;

♂, Pomiechowo, pow. Warszawa, 29 VII 1902, leg. P. SŁASZCZEWSKI;

7 ♂♂ i 5 ♀♀, Kędzierak, pow. Mińsk Mazowiecki, woj. Warszawa, 15—27 VII 1903, leg. P. SŁASZCZEWSKI.

Prócz tego w zbiorach Państw. Muzeum Zoolog. znajduje się ♂ z Tomaszowa Lubelskiego (16 VIII 1923, leg. M. WĘGRZECKI), dość silnie zlatany, wobec czego trudno ustalić, do jakiej formy należy, oraz 7 ♂♂ i 3 ♀♀ z Kądzielowa (pow.

Zawiercie, woj. Kielce, 18—23 VII 1921, leg. J. KREMKY), które wyglądem swym odbiegają wyraźnie od subsp. *armoricanella* BEURET. Są to motyle stosunkowo nieduże (23—28 mm) o odwrocie skrzydeł u większości okazów mało kontrastowym, czym zbliżałyby się nieco do *L. argyrognomon* BGSTR. Możliwe, że jest to ta forma, o której pisze H. BEURET¹⁾, a mianowicie, iż w Polsce pojawia się forma pośrednia pomiędzy subsp. *pseudarmoricana* BEURET z północnych Niemiec i subsp. *lycidasoides* BEURET ze środkowych i południowych Niemiec. H. BEURET wspomina o okazie z Łucka na Wołyniu, nie pisze jednak, skąd poza tym ma materiały z Polski, trudno więc na razie ustalić przynależność podgatunkową okazów z okolic Zawiercia. Większe materiały z Polski południowo-zachodniej ułatwiłyby ustalenie sprawy. Z Podola polskiego *L. idas* (L.) dotychczas nie jest znany.

Zaznaczyć należy, że wielkość motyli z gatunku *L. idas* (L.) jest zmienna, daje się to zauważyć na różnych seriach, nawet pochodzących z miejsc bardzo niedaleko od siebie położonych; np. seria z Helenowa w pow. błońskim z roku 1935 składa się z osobników przeciętnie większych (28—32 mm) od okazów z serii z Milanówka, również z pow. błońskiego z roku 1933 (26—30 mm). Serie z pow. święciańskiego na północy i zawierciańskiego na południu obejmują okazy na ogół mniejsze od wyżej przytoczonych (22—27 mm).

Następnym ciekawym modraszkiem jest *Lycaena inhonora* JACH. opisany jako forma od *L. astrarche* BGSTR.²⁾, a przez N. OBRAZTSOV'A³⁾ wyróżniony jako odrębny gatunek na podstawie różnicy, jaka zachodzi w budowie aparatu kopulacyjnego. Jest to gatunek wschodni, dotychczas znany z Rosji europejskiej i azjatyckiej, Mandżurii i Fergany.

L. inhonora JACH. jest na ogół większy (26—32 mm) od *L. astrarche* BGSTR. (24—28 mm), o skrzydłach jednolicie ciemnych, ciemniejszych niż u *L. astrarche* BGSTR., jedynie niektóre okazy posiadają niezbyt wyraźne plamy rdzawe na skrzydłach

¹⁾ Contribution à l'étude de la variation géographique de *Lycaeides argyrognomon* BERGSTR.; Lambillionia, Bruxelles, **34**, 1934, pp. 99—123.

²⁾ A. A. JACHONTOV. Zametki po faunie *Lepidoptera* srednej Rossii; Rev. Russ. d'Entom., St. Pétersbourg, **9**, 1910, pp. 252—253.

³⁾ *Lycaena inhonora* JACH.—als selbständige Art; Deutsche Entom. Zeitschr. Berlin, 1934/35, pp. 219—224.

tylnych, a o wiele rzadziej i na skrzydłach przednich. Od strony górnej skrzydeł wyglądem swym przypomina raczej *L. eumedon* ESP. P. SŁASZCZEWSKI w cytowanej już pracy, dotyczącej motyli woj. warszawskiego, zwrócił uwagę, że wśród *L. astrarche* BGSTR. znajdują się okazy o wyglądzie odmiennym, które jeden ze znanych lepidopterologów oznaczył mu jako *L. eumedon* ESP. J. PRÜFFER¹⁾ podał *L. inhonora* JACH. również jako odmienną formę od *L. eumedon* ESP. (Nowicze, pow. Święciany, 18 VII 1924). W zbiorach Państw. Muzeum Zoolog. znajdują się okazy *L. inhonora* JACH. z następujących okolic: 14 okazów z Wawra, pow. Warszawa, 12 VI—9 VII 1903—1929, leg. A. KRECZMER, M. MASŁOWSKI i J. KREMKY; 2 okazy z Rembertowa, pow. Warszawa, 19 VI 1903, leg. P. SŁASZCZEWSKI oraz jeden z dwóch okazów ze Szklą, pow. Jaworów, woj. Lwów. 27 VI 1932, leg. E. i Wł. SOŁTYS.

Czy gatunek ten występuje dalej na zachód od wskazanych miejscowości, wykażą dalsze badania. Sądząc z dat, *L. inhonora* JACH. pojawia się w Polsce w jednym pokoleniu, od połowy czerwca do połowy lipca, lata w zagajnikach.

Również ciekawą grupę stanowią gatunki *Everes argiades* (PALL.), *E. coretas* O. i *E. decolorata* STGR. Pierwszy rozpowszechniony jest w całej Polsce w dwóch pokoleniach, dwa następne gatunki wykazywane były jako odmiany od *E. argiades* (PALL.). Czy *E. coretas* O. w Polsce występuje, trudno jest narazie stwierdzić, w zbiorach Państw. Muzeum Zoolog. nie znalazłem ani jednego okazu. Ten fakt, że w różnych wykazach faunistycznych podawany jest *E. argiades* (PALL.) ab. *coretas* O., niczego jeszcze nie dowodzi, gdyż A. JACHONTOV²⁾ pisze, iż spotykane są okazy *E. argiades* (PALL.) o częściowym lub zupełnym zaniku czerwonych plam na spodzie skrzydeł tylnych. Zresztą A. JACHONTOV dla *E. coretas* O. wymienia szereg innych, istotniejszych różnic zewnętrznych, a Z. LORKOVIĆ³⁾ podaje różnice biologiczne.

Inaczej przedstawia się sprawa *E. decolorata* STGR. Gatunek

¹⁾ Przyczynek do znajomości motyli północno-wschodniej Polski; Prace Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, Prace Zakł. Zool., Nr. 11, Wilno, 1927.

²⁾ Vidovaja samostojatelnost *Lycaena coretas* O.; Rev. Russe d'Entomol., St. Pétersbourg, 4, 1904, pp. 96—101.

³⁾ Analyse des Speziesbegriffes und der Variabilität der Spezies auf Grund von Untersuchungen einiger Lepidopteren; Act. Soc. Scient. Nat. Croat., Zagreb, 38, 1928, pp. 1—64.

ten pod nazwą *E. argiades* (PALL.) ab. *decolorata* STGR. wymienia z Polski jedynie J. ROMANISZYN¹⁾ z Zaleszczyk. *E. decolorata* STGR. jest rzeczywiście gatunkiem nierzadkim na Podolu w dwóch pokoleniach²⁾, łowiony był w Woszczelówce, Dobrowlanach, Ubierzowej, Krzywem i Wołczkowie w pow. zaleszczyckim i w Dźwinogrodzie w pow. borszczowskim (leg. St. ADAMCZEWSKI, E. ŚWIDERSKI, S. TOLL). Pokolenie wiosenne *vernalis* GRUND. obserwowano przez maj do połowy czerwca, gdy pokolenie letnie przez lipiec do pierwszych dni sierpnia. Zielono-niebieska barwa skrzydeł o czarnym przyprószeniu oraz małe ogonki na skrzydłach tylnych z łatwości pozwalają wyróżnić *E. decolorata* STGR. od *E. argiades* (PALL.) i *E. coretas* O. Zresztą na różnice morfologiczne i biologiczne wskazuje Z. LORKOVIĆ w ostatnio cytowanych pracach. Budowa aparatów kopulacyjnych samczych *E. argiades* (PALL.) i *E. decolorata* STGR. jest wyraźnie różna, nie zrozumiałym jest zatem twierdzenie H. REBEL'A³⁾, że nie ma różnic w wyglądzie genitalii samczych tych dwóch gatunków. *E. decolorata* STGR. znany jest z Rumunii, Węgier, Austrii i Jugosławii.

Na zakończenie wspomnieć należałoby o *Lycaena eroides* FRIV. i *L. ripartii* FRR., które obecnie uważane są za odrębne gatunki, a nie formy od *L. eros* O. i od *L. admetus* Esp. W Polsce zdaje się występować tylko te dwa pierwsze gatunki. Wobec braku materiału porównawczego narazie tej sprawy bliżej nie omawiam.

Mam wrażenie, że notatka ta przyczyni się do zebrania przez lepidopterologów polskich większego materiału, dotyczącego omawianych modraszków, z różnych okolic Polski, aby można było ostatecznie ustalić poruszone tu zagadnienia, a przede wszystkim dokładnie stwierdzić, jakie podgatunki występują w Polsce.

1) Nowe gatunki i odmiany motyli dla fauny Polski; Spraw. Kom. Fizjogr., Kraków, 67, 1934, p. 147.

2) C. HORMUZAKI w pracy swej „Eine merkwürdige Beobachtung über die Zeitvarietäten von *Lycaena argiades* PALL. in der Bukowina” (Soc. Ent., Zürich, 15, 1900, pp. 83—84) podaje dla *E. decolorata* STGR. z Bukowiny tylko jedno pokolenie w czerwcu.

3) Verh. d. k. k. zool.-bot. Ges. in Wien, 58, 1908, pp. (32)—(34).

ZUSAMMENFASSUNG.

Der Autor bespricht die Schmetterlingsarten *Lycaena idas* (L.) und *L. argyrognomon* BGSTR. (= *L. ismenias* MEIG.), welche bis jetzt in Polen nicht ausgesondert, sondern irrtümlich unter dem gemeinsamen Namen *L. argyrognomon* BGSTR. angegeben wurden. *L. argyrognomon* BGSTR. tritt in Polen in zwei verschiedenen Unterarten auf. Die erste, welche am meisten an subsp. *dubia* HERING erinnert, wurde in Nordwest- und Zentralpolen gefangen (Pomorze, die Gegenden von Grodno, Warszawa und Kielce). Die zweite, zu subsp. *danapriensis* STEMPFFER & SCHMIDT nahe stehend, ist in Südostpolen verbreitet (Umgebung von Lwów und Podolien¹⁾). Die ♀♀ der letztgenannten Form entfernen sich vom Typus von *L. argyrognomon danapriensis* STEMPF. & SCHM. darin, dass sie einen deutlichen blauen Anflug an der Flügelbasis besitzen. Dies kommt aber nur bei manchen Individuen vor. Die erste Unterart erscheint anscheinend nur in einer Generation, die zweite mit voller Sicherheit in zwei Generationen.

In der Sammlung des Polnischen Zoologischen Staatsmuseums in Warszawa befinden sich Exemplare von *L. idas* (L.) aus den Gegenden von Wilno, Baranowicze, Grodno, Włocławek, Warszawa, Mińsk Mazowiecki und Zawiercie, welche in einer Generation, im Juli auf Heiden gefangen wurden.

H. BEURET schreibt, dass die von ihm untersuchte Unterart aus Polen Übergangsform zwischen subsp. *pseudarmoricana* BEURET aus Norddeutschland und subsp. *lycidasoides* BEURET aus Mittel- und Süddeutschland ist. Nach der Literatur zu urteilen erinnern die Exemplare aus den oben erwähnten Ortschaften meines Erachtens eher an die aus Lettland beschriebene subsp. *armoricanella* BEURET. H. BEURET sagt nicht deutlich, aus welchen Gegenden Polens sein Material stammte. Vielleicht hatte er es aus Südpolen. Dort könnte möglicherweise eine andere Unterart auftreten, ich verfüge aber leider über kein Material aus diesem Teile Polens. In Podolien haben wir bis jetzt *L. idas* (L.) nicht gefunden.

Ausserdem gibt der Autor aus Polen (Umgebung von Wilno, Warszawa und Lwów) *L. inhonora* JACH. an, eine östliche Art,

¹⁾ W. FORSTER erwähnt sie ebenfalls aus Hrubieszów (Woiv. Lublin).

die bisher nur aus dem Europäischen und Asiatischen Russland, Mandschurien und Fergana bekannt war.

Zum Schluss bespricht der Autor die Gruppe folgender Arten: *Everes argiades* (PALL.), *E. coretas* O. und *E. decolorata* STGR., von denen die erste in ganz Polen verbreitet ist. Das Auftreten von *E. coretas* O. in Polen ist noch nicht völlig sicher festgestellt und *E. decolorata* STGR. findet sich nur in Podolien.
